

leden v naší farnosti

Milí přátelé,

Nový rok jsme očekávali společně s mladými poutníky z různých evropských států (Polska, Maďarska, Německa, Srbska) v našem kostele sv. Mikuláše na náměstí v Novém Kníně. Hodinu před půlnocí jsme se společně modlili za mír na celém světě. Nevíme, co všechno nás čeká, ale s důvěrou v pomoc Boží a Panny Marie jdeme vstříc všemu, co pro nás Pán připravil.

Ve farním kostele sv. Františka ve Starém Kníně v obvyklou dobu v 10:30 hod. jsem 1. ledna slavil eucharistii společně s maďarským knězem „lazaristou“. Přítomni byli i všichni mladí poutníci, bylo jich u nás 44. Pan arcibiskup nám poslal svůj pastýřský list, ve kterém načrtl to, co nás čeká: Dny víry v hlavním městě v Praze, Noc kostelů, Národní eucharistický kongres v Brně, připomínka 70 let od ukončení 2. světové války (pastýřský list je přílohou zpravodaje).

První lednové dny jsou ve znamení vánoc. Vánoční doba končí v neděli 11. ledna, kdy slavíme **svátek Křtu Páně**. Vánoční výzdobu v knínských kostelech a v Živohošti ponecháme do 2. února - do „Hromnic“.

Důležitým svátkem vánoční doby je **slavnost Zjevení Páně**. Ta letos připadla na úterý 6. ledna, proto jsme ji přeložili na neděli. Bohoslužbu jsme začali požehnáním vody u studny ve Starém Kníně.

*Velké sucho - od 2. června do 2. září neprší. Nedostatek vody: **požehnaný pramen ve Starém Kníně** (vulgo "Kaplička") měl vody dosti, takže ku staroknínské kapliče jezdily lidé s potahy z celého okolí pro vodu. Tento pramen jest velikým dobrodiním od Pána Boha pro zdejší krajinu. **In Vigilia Epiphaniae Domini světi se tento pramen od dávných časů.*** (z farní kroniky roku 1904)

Je již tradicí v naší farnosti „**Tříkrálová sbírka**“

V lednu nás čeká také **první pouť ve farnosti**.

Kostel v Živohošti je zasvěcen svatým mučedníkům Fabiánovi a Šebestiánovi. Ti mají svátek 20. ledna - poutní mše svatá tam bude v neděli 25. ledna ve tři hodiny odpoledne. Po celý měsíc leden budou v Živohošti odpolední nedělní bohoslužby.

Svatý Fabián († 20. ledna 250).

Byl 20. římským biskupem (papežem), jeho pontifikát se datuje do let 236 - 250.

Po smrti papeže Antera se konala volba nového biskupa římského. Fabián k ní přišel jako jeden z řady prostých křesťanů, který neměl žádné ambice ani šanci být zvolen. Podle legendy v průběhu volby vletěla do sálu holubice a usadila se na Fabiánově rameni. To bylo všeobecně přijato jako boží pokyn a Fabián byl neprodleně zvolen papežem.

Připisuje se mu, že v Římě ustanovil sedm jáhnů, kteří měli pečovat o chudé, vdovy a sirotky a sedm podjáhnů, jejichž úkolem bylo pokračovat v práci započaté papežem Anterem, tj. shromažďovat svědectví o pronásledování křesťanů a křesťanských mučedníků.

Svatý Šebestián

se narodil ve třetím století v Miláně. Přesnější údaj o jeho narození není znám. Narodil se v patricijské rodině. Podle legend již od dětství cítil touhu pomáhat křesťanům.

V dospělosti vstoupil do armády. Později se za vlády císaře Dikleciána (284-305) stává členem císařské gardy – pretoriánů. Tohoto postavení využívá svatý Šebestián k pomoci křesťanům a také k tomu, že mnoho lidí obrátil na křesťanskou víru.

Nakonec se císař dozvídá o Šebestiánově víře a bere to jako zradu. Šebestián je odsouzen k smrti. Má být prostřelen šípy. Po vykonání exekuce se lučištníci domnívají, že je mrtev a odchází. Šebestiánovo tělo se rozhodne pohřbít odvážná křesťanka sv. Irena. Zjišťuje však, že Šebestián není mrtev. Vezme ho tedy k sobě a Šebestián se s její pomocí uzdravuje.

Přátele mu radí, aby opustil Řím a uprchl na venkov. Šebestián se ale rozhodne jít k císaři, aby ho přesvědčil svou záchranou o moci Boha křesťanů, a aby i císaře obrátil na víru. Místo obrácení ale císař nechává svatého Šebestiána utlouct kyji a jeho mrtvé tělo nechá vhodit do stoky, aby ho křesťané nenašli.

Svatý Šebestián bývá někdy také označován jako světec „dvakrát umučený“.

Podle legendy našla Šebestiánovo tělo sv. Lucina na základě zvláštního vidění, a nechala ho pochovat v katakombách 20. ledna 288. Nad katakombami, které dnes nesou Šebestiánovo jméno, nechal papež Damas roku 370 postavit kostel, který stojí dodnes.

Bože, ty nás naplňuješ radostí
z výroční oslavy svatých mučedníků Fabiána a Šebestiána;
dávej nám také sílu,
abychom jako oni statečně snášeli utrpení.
Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista našeho Pána,
neboť on s tebou žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.

Týden od 18. do 25. ledna je věnován **modlitbám za jednotu křesťanů**.

18. ledna myslíme na **sestry trapistky**, které v Poličanech slaví svoji poutní slavnost.

V měsíci lednu chceme pamatovat na kněze, kteří z naší farnosti vyšli nebo zde působili a tento měsíc mají výročí svého úmrtí:

- 2. 1. 1874 zemřel Josef Cerha, farář *1842 v Praze
- 3. 1. 1716 zemřel Bernard Bojan, farář a administrátor
- 22. 1. 1978 zemřel v Senohrabech Zdeněk Kopáček, senior řádu *1899 v Novém Kníně
- 28. 1. 1868 zemřel Jan Pelikán, farář *1800 v Praze
- 31. 1. 1937 zemřel v nemocnici na Pleši Josef Paukner, klerik *1914 v Zahořanech

Lehké odpočínutí dej jim Pane a světlo věčné, ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji.

Přeji všem požehnaný nový rok i ve zdraví prožitý tento měsíc.

P. Josef Andrejčák O.Cr., farář

Pastýřský list k Novému roku 2015

Drazí přátelé, sestry a bratři v Kristu, dovoluji vám, abych vás v prvním dnu Nového roku pozdravil a popřál vám Boží požehnání po celý rok. Zasílám svůj pozdrav spolubratřím v biskupském, kněžském a jáhenském úřadě, řeholnicím a řeholníkům a těm, kteří spolu s nimi slaví Rok zasvěceného života, jak určil papež František. Můj novoroční pozdrav patří vám, sestram a bratřím, kteří zabezpečujete chod v našich farnostech i v těch nejzapadlejších kostelích a kaplích, rovněž tak pastoračním asistentům, katechetům, pracovníkům charity, pedagogům v církevních školách i dalších diecézních zařízeních. Můj pozdrav a přání patří vám, kteří přicházíte pravidelně na bohoslužby i vám, kteří přicházíte s námi slavit především radostnou vánoční dobu.

V tomto roce spolu s námi slaví Nový Rok také evropská křesťanská mládež, která přijala pozvání na setkání s komunitou Taizé v našem hlavním městě po více než 20 letech. Mohou se tedy s námi radovat nad 25 lety života ve svobodě, bez které by toto setkání ani nebylo možné. Nebudu se vracet k minulému roku, kdy jsme 15. listopadu poděkovali sv. Anežce za dar svobody spolu s papežovým vyslancem kardinálem Pietrem Parolinem.

Budeme mít v tomto roce řadu příležitostí připomínat si jednotlivé kroky, kterými nás Bůh vedl v daru svobody při obnově našeho církevního života. Vstupujeme do Nového roku s touhou, aby byl požehnaný a klidný. Papež František nás upozorňuje, že mír je možný jedině na základě bratrství, které však je denně pošlapáváno nejen v místech válečného konfliktu a hladu, ale také i v naší zemi; a to často zbytečnými neshodami, hrubostí spojovanou s neskrývanou nenávisť a závistí. Již několikrát zazněla papežova slova o rozdmýchávání 3. světové války, jak naposledy učinil po návštěvě v Turecku. Ani my, křesťané, nedáváme vždy dostatečný dobrý příklad a chybí někdy i záruka, že opravdu chceme žít život v bratrství. Situace mezi Dněprem a Volhou je toho důkazem.

Věřím, že mladí lidé z celé Evropy i z ostatních světadílů spolu s naší mládeží jsou nadějí do budoucna, ale také i přípravou na Dny víry, které budeme slavit v Praze na přelomu května a června po Noci kostelů. Chceme podat ruku ke spolupráci se spoluobčany hlavního města, s kterými žijeme často pod střechem jednoho domu, denně cestujeme v tramvaji či metru, setkáváme se na pracovišti, nebo sedáváme ve školní lavici. Žít s druhými a pro druhé nás učí ten, který při své poslední velikonoční večeři nám na rozloučenou předal zákon skutečné lásky s vysvětlením, že největší lásku má ten, kdo dává život za své přátele. O tom nás přesvědčují denně tisíce obětí pronásledovaných křesťanů a čestných žen a mužů na celém světě, kterým nejde jen o sobecké pohodlí. Vidí v druhém bratra nebo sestru, bližního, či chcete-li, v duchu zlatého pravidla, svého spoluobčana. To si připomeneme při Národním eucharistickém kongresu na podzim v Brně, v blízkosti Velehradu, kde je duchovní kolébka naší víry, ale i státnosti, která spočívá ve křtu knížete Bořivoje a svaté Ludmily. Velehradská a staroboleslavská svatováclavská pouť nejsou ani folklorem, ani oslavou výročí, ale přihlášením se k výzvě, na které stojí celá naše existence.

V tomto roce si připomeneme také 70 let od skončení 2. světové války spolu s obnovou Československa. Chceme poděkovat Bohu, ale i statečným občanům, mužům i ženám, kteří darovali svůj život za naši svobodu bez ohledu na politickou, národní nebo náboženskou příslušnost. Je dostatek důvodů k tomu, abychom na ně nezapomínali, protože víme, jak veliké oběti přinesli naši spolubratři kněží, řeholníci i řeholnice, (jak české, tak německé národnosti) v koncentračních táborech a nacistických vězeních, nebo naši bratři a sestry ve víře na frontách, či při práci v zahraničí. Náš dík patří i zahraničnímu odboji a vládě v Londýně, ale i padlým vojákům spojeneckých armád vítězných mocností.

Dovolte, abych touto cestou s modlitbou na rtech i vaším jménem prosil všemohoucího Boha Otce i Syna i Duchu Svatého, aby na přímluvu Paladia země České a našich svatých ochránců země žehnal a chránil naše rodiny, všechny naše spoluobčany a celou naši krásnou vlast.

+ Dominik kardinál Duka OP arcibiskup pražský a primas český